

Dimecres 7 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 9,38-40): En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, hem vist algú que en el teu nom expulsa dimonis i li ho hem prohibit, perquè no ens segueix». Però Jesús digué: «No li ho prohibiu, ja que no hi ha ningú que faci un miracle en nom meu i pugui tot seguit parlar malament de mi, ja que el qui no està contra nosaltres, està amb nosaltres».

Déu no vol que ningú quedi exclòs

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la “porta tancada” és tot un símbol. És quelcom més que una simple dada sociològica: és una realitat existencial que va marcant un estil de vida, un mode d'aturar-se enfront de la realitat, enfront dels altres. La porta tancada de casa meua està tancada per als altres. Són cada cop menys els qui poden travessar aquest llindar.

La imatge de la porta oberta ha estat sempre el símbol de llum, amistat, alegria, llibertat, confiança. Quanta necessitat tenim de recuperar-les! En iniciar l'Any de la Fe (2012) la imatge que proposà el Papa Benet fou la de la “porta”, una porta que cal travessar per tal de trobar allò que tant ens manca.

—La “porta de la fe” ens remet als Fets dels Apòstols: “Un cop arribats, i reunida l'església, contaren tot allò que Déu havia fet amb ells, i com havia obert als pagans la porta de la fe” (Ac 14,27). Déu sempre pren la iniciativa i no vol que ningú en resti exclòs.